
1965 postrein jaren 60

Begin jaren zestig van de twintigste eeuw laat de PTT in samenwerking met de NS nieuwe treinstellen ontwikkelen voor het postvervoer.

De treinstellen behouden de bruine kleur die ook voor het vorige materiaal uit de jaren twintig van de twintigste eeuw is gebruikt. Het bruin wordt aan de boven- en onderkant afgezet met lichtgele stroken. Lichtgeel zijn ook de bumperachtige koplampbevestigingen aan de voorzijde.

Om het eigendomsrecht, dat bij de PTT ligt, te benadrukken zijn aan de zijkanten de PTT-logo's naar ontwerp van Harry Disberg aangebracht.

EIGENSCHAPPEN

in gebruik vanaf 1965
oplage 35

SCHETSEN

OVER DE VORMGEVING 1960 TOT 1970

Karel Schuurman volgt in 1963 De Moor op als esthetisch adviseur. Schuurman heeft een brede en internationale kijk op vormgeving en beeldende kunst en onder zijn bewind wordt het beeld van de Nederlandse postzegels verrassender. Daarbij weerspiegelen de ontwerpen steeds meer de stromingen die zich in de grafische vormgeving en in de beeldende kunst voordoen. Deze lijn wordt in versterkte mate doorgezet door Hein van Haaren, die Schuurman na diens overlijden in 1966 opvolgt.

Na het aantreden van Karel Schuurman vinden er grote veranderingen plaats in het functioneren van het DEV. Schuurman geeft met zijn belangstelling voor moderne kunst een nieuw inhoudelijke richting aan het vormgevingsbeleid van de PTT. Hierin wil Schuurman afwijken van de begaande wegen en meer ruimte creëren voor vernieuwende ontwerpen.

In het begin van de jaren zestig komen de eerste 'moderne' postzegels uit, naar ontwerpen van vormgevers als Otto Treumann, Wim Crouwel en de fotograaf Cor van Weele.

De nieuwe richting die Schuurman ingaat, wordt ook na zijn aftreden door zijn opvolger Hein van Haaren voortgezet. Van Haaren wil hierbij Van Royens gedachtegoed van 'esthetische opvoeding' in gewijzigde vorm terugbrengen. Zo wil hij dat de vormgeving

niet op een makkelijke manier valt te interpreteren, maar dat de aanschouwer moeite moet doen om het te begrijpen en waarderen. Op dergelijke wijze hoopt hij de mens te verrijken. De insteek van Van Haaren geeft het vormgevingsbeleid van de PTT meer dan ooit een maatschappelijk belang.

POST & MAATSCHAPPIJ
1960 TOT 1970

In de jaren zestig van de twintigste eeuw verzet PTT zich tegen het lage posttarief voor nieuwsbladen. Deze 'gecamoufleerde subsidie' is een grote kostenpost en komt niet alleen ten goede aan 'culturele' uitingen waarvoor ze is bedoeld.

In de periode van 1960 tot 1970 kampt de PTT met dezelfde problemen als in de voorgaande tien jaar. De arbeidskrachten zijn schaars en de lonen hoog. Het exploitatiesaldo is meestal negatief.

Een van de ontwikkelingen die de PTT in de jaren zestig reden tot zorg geeft, is het aanbod van nieuwsbladen en drukwerk dat elk jaar fors toeneemt. De tarieven voor deze soorten postverkeer liggen namelijk om culturele en maatschappelijke redenen vanouds beneden de kostprijs. Zonder dat zij die redenen wil aanvechten, stelt de post steeds dringender de vraag of zij de aangewezen instantie is om het verschil bij te leggen. Begin 1966 schrijft de bedrijfsleiding nog eens dat 'de gecamoufleerde subsidie' die PTT geeft, op termijn moet verdwijnen. Kranten maken nog geen zevende deel uit van wat tegen het lage nieuwsbladtarief wordt vervoerd: bijna de helft bestaat uit ontspanningslectuur en dergelijke. Hoewel dit tarief bij de volgende tariefsverhogingen ongeveer wordt verdubbeld, blijft de post op dit vervoer zo'n 30 miljoen gulden per jaar toeleggen.

In de jaren zestig van de twintigste eeuw verzet PTT zich tegen het lage posttarief voor nieuwsbladen. Deze 'gecamoufleerde subsidie' is een grote kostenpost en komt niet alleen ten goede aan 'culturele' uitingen waarvoor ze is bedoeld.

bron: www.iconenvandepost.nl
© TNT Post